

Különzeti árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 frt.-kr.
 Fél évre 5 frt.-kr.
 Negyed évre 3 frt.-kr.
Egyes szám 5 kr.

Különzeti árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 frt.-kr.
 Fél évre 5 frt.-kr.
 Negyed évre 3 frt.-kr.
Egyes szám 5 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
 Egy sor első sorozat 5 kr.
 Helyben és postán küldve.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.
 Hirdetési díj alatti sorozat 10 kr.

Cereby Ful
 ban ajánl
 gyáraktól jutány
 jó hírnevnek ör
 magyaryahoni gyárak
 uszszintén

COGNAC
 Valódi tran

116
 445.

TVAN" gőzmalom társulat

RJEGYZÉKE

ben kötelezettség nélkül
 7. aprilis hó 18-án Budapest
 talános magyar malom-gyűlésen
 tott 1887. é. június 1-én életbe
 dási, hszelési és szállítási módo
 onatkozó egyezmények szerint.

100 kilo.	17.00
100 kilo.	16.00
100 kilo.	16.00
100 kilo.	15.60
100 kilo.	15.40
100 kilo.	15.40
100 kilo.	14.60
100 kilo.	14.20
100 kilo.	13.80
100 kilo.	13.40
100 kilo.	13.00
100 kilo.	12.40
100 kilo.	10.40
100 kilo.	7.80
100 kilo.	5.00
100 kilo.	4.40
100 kilo.	4.00

1889-ik évi nagy nemzetközi kiállítás
 unival uránnyal kitüntetve.

flak számára

szációs találmány!

szőrös borju-bőr-czipő

urak és hölgyek számára.

Hoffer András

Építőkö-Szokrények

Richter-féle

Építőkö-Szokrények

Építőkö-Szokrények

Építőkö-Szokrények

Építőkö-Szokrények

Csehek és osztrákok.

A szomszédban nagy baj van: az osztrák egórnak kigyult a háza!

Addig szította a tüzet a mi nemzetiségünk között, míg egyszer a saját házfödélére is ráhullott a szikra, úgy hogy a gyújtogatóból szintén tűz-kárvallott lett. Nem lehet sajnálni, mert maga idézte föl magára a veszedelmet!

A magyar nemzeti törekvések megbénítására ugyanis Ausztria folyton izgatta ellenünk a nemzetiségeket. Izgatása egy időben czélt is ért, mert ezek fegyvert ragadtak s áruló testvérek gyanút törtek a magyarra. Sok vér eihullott a csatamezőkön, sok szenvedés érte hazánkat, de a sebekből kiépültünk s ma ha mutatkozunk is még nemzetiségünk közt elégedetlenség, ezek nem oly mérvűek, hogy komolyabb aggodalomra szolgáltatók okot.

Ausztriában azonban megfordítva áll a dolog. Ausztria nemzetiségei ugyanis vérszemeket kaptak azon izgatásokra, melyeket Ausztria Magyarországon elkövetett, s ma már oda fejlődtek a viszonyok, hogy a szlovák nyakára nőttek az osztrákoknak.

Különösen a csehek azok, kik folyton újabb és újabb követelésekkel lépnek fel az osztrákokkal szemben. A cseh államjogot hangoztatva (a mi újabbról találmány), külön cseh koronázást követelnek s lazitan kívánják azon kapcsolatokat, melyek Csehországot Ausztriához fűzik.

E követelések már annyira érlelődtek, hogy napok óta konferenciáznak Bécsben osztrák és cseh politikusok a felől, hogy miképen tudnák beföldani ama nagy lyukakat, melyeket a cseh aspirációk az osztrák-cseh államjogi viszonyokon vájtak, — de e konferencia aligha tudja úgy megoldani a kérdést, hogy a megoldásba mindkét fél bele-nyugodjék. Hosszu vizsály lesz még ennek a következménye s a vizsály végét előre belátni nem lehet.

A csehek tudvalevőleg valami olyanforma államjogi viszonyt szeretnének létrehozni Ausztria és Csehország között, a minő van Ausztria és Magyarország között.

A „DEBRECZEN” TÁRSZÁJA.

„ANYÉGIN EUGÉN.”

(Puskín verses regénye).

— Irta és a felolvasókörben 1889 nov. 20-án felolvasa Kósa Barna. —

Látjuk tehát, hogy Anyégin őszintén, nyíltan, nemesen, lovagiasan bánt Tatjánával. Ha szerelmét visszautasította is, de ezt oly formában tette, hogy Tatjana — tört szívvél bár — kénytelen volt Anyéginnek igazat adni. De nyújtottak-e a szavak vigasztalást Tatjánának, kinek ábránd világa összeomlott s szerelme összezuhatott? Bizonyára nem. A külvilágban is komoly Tatjana még komolyabbá, még busábbá vált, szenvedése nőttön nőtt, őrlt szerelme mint a vész zilálta bánatsomjas lelkét — „és ifjusága — bura válna — úgy elborult, mint a kelő nap, melyre felleg árnya jó.”

Tatjánának tehát csak szenvedés jutott, míg huga Olga, ki Lenszkyt mindinkább elbűvölte s kit a szerelmes költő minden nap meglátogatott, boldog volt Anyégin pedig, kit bizonyára bántott azon gondolat, hogy szeretni már oly kedves leányt is képtelen, mint Tatjana, még inkább visszavonult magához falusi kastélyába s ott töltötte tétlenül a napokat.

Magányában csak Lenszky látogatta meg, ki tulboldog volt, mivel esküvéje Olgával már ki volt tűzve. Lenszky unszolta Anyégin, hogy — legalább az illendőség végett — látogassa meg még egyszer Larinákat. Szombaton úgy is Tatjana névnapját állk s szivesen látják. Anyégin rászánta magát, hogy elmegy a névnap mulatságra.

zötti. Tehát egy harmadik államot az államokban.

Egy külön igazgatott Csehországot külön alkotmányával, külön jogintézményekkel, külön törvényhozással, tehát oly formában állami berendezéssel, a milyen Magyarországon fennáll.

A csehek követelése szerint tehát a jelenlegi dualistikus monarchiából kifejlesztetnék egy harmas államszövetség, a melyben egyenlő jog illetné Ausztriát, Magyarországot és Csehországot.

Az osztrákok azt vélik, hogy a cseh aspirációk teljesítése ártalmára volna a jelenlegi dualistikus monarchia erejének és tekintélyének, — e mellett még arra szolgálta biztató incidensül, hogy a monarchia védelme alatt élő többi nemzetiségek is hasonló törekvések révén új államalakulási műveleteket sürgessenek; a csehek viszont úgy számbeli erejük, mint országuk konszolidált voltára való utalással a mellett erősködnek, hogy nekik is jusson van kiterjeszteni amaz államjogi köteleket, melyekkel jelenleg Ausztriához vannak fűzve és mert az erre vonatkozó aspirációk immár nem is új keletűek a cseh népnél — hát már csak a békés fejlődés okáért is igényt tarthatnak a vitatott államjogi előnyök megadására.

Az osztrákok azonban — kik roska-dozó hatalmukat továbbra is fent kívánják tartani — nem hajlandók a cseh követeléseket megadni, — a csehek pedig — látva az osztrák államférfiak habozását s tudva azt, hogy Ausztriában a szlávok bir-tulnslylyal — annál szívósabban ragaszkodnak követeléseikhez.

Ennek daczára bizonyára nagyon sok idő fog eltelni, a míg Ausztria nyíltan bevallja ama gyengeségét, hogy saját államjogi viszonyait szempontról engedékenységre kell határoznia magát a csehek követeléseivel szemben.

Minket magyarokat közölről érdekel ugyan e dolog, de azért aggodalmakra nincs okunk, sőt bizonyos tekintetben csak javunkra válik a csehek és osztrákok vizsály. Mig ugyanis Ausztria belső bajjával van elfoglalva, mig saját nemzetiségeivel küzd: addig nem ér rá a czen-

liziációra vonatkozó végyaival nyugtalanítani Magyarországot.

A csehek és osztrákok vizsály, illetve Ausztria bebizonyított gyengesége immár azon elhatározásra bírhatná a dynastiát, hogy a monarchia suly-pontját Bécsből Budapestre tegye át. Uj fényt nyerne ez által a Habsburgok koronája s a Habsburg-ház ismét elfoglalhatná azon vezér-szeropet, melyet egykor Európában vitt!

Belföldi hírek. Országgyűlés. A képviselőház szombaton délelőtt tizenegy órákor tartotta a szünet után első ülését. — Miadóssze néhány kisebb vasuti javaslatot intéztek el, azt is gyorsan, vita nélkül. Az ülés végén az elnök tett propozíciót a ház legközelebbi munkarendjére nézve. Ma a pénzügyi tárcza helyett, melynek tárgyalását Wekerle betegeskedése miatt el kellett halasztani, a kereskedelmi tárczát kezdik tárgyalni. — Czafolat. Főhivatalos oldalról alaptalan-nak nyilvánítják azon hírt, hogy Károly Lajos főherczeg a trónutódlásról le fog mondani és egyidőjűleg Ferencz Ferdinánd főherczeg fog hivatalosan trónörökösnek nyilváníttatni. — Gróf Pejacevich Márk, a „Foncieri” biztosító társaság igazgatósi elnöke, 72 éves korában elhunyt. — A magyar ifjuságturini kirándulása ügyében Pándy István, a mozgalom egyik vezetője felkéri mindazokat, kiknél még alfürási izek vannak, hogy azokat mielőbb lakására (Szent-királyi-utca 39. sz.) küldjék, mert csak az alfürási izek eredménye szerint lehet megállapítani a kirándulás részletes programját. — Pasterintézet az egyetem-en. A belügyminiszter leirata következtében a budapesti tudományegyetem orvosi kara hozzáfogott a vesztesség-öltő, illetőleg gyógyító intézet felállításához és az orvoskari központi épületben két termet s a souterainban megfelelő mellékhelyiségeket jelölt ki az intézet céljaira. Az intézetet dr. Högyes Endre tanár most rendezte be amaz elvek alapján, melyeket a miniszteriumhoz tett fölterjesztésében annak idején kifejtett. — A millenium ügye. A budapesti tudomány- és műgyetemi olvasókör bizottsági ülése elhatározta, hogy az olvasókör egy a magyar tudományos akadémiához, mint a képviselőházhoz feliratot intéz a végül, hogy az olvasókörnek a millenium ügyében kifejtendő további működését megszabják. — Ligeti utóda. A Ligeti Antal halálával megüresedett nemzeti múzeumi képtár-óri állásra, mint a „Hircsarnok” értesül, Than Mór, a történelmi festő fogják kinevezni. Horvát hivatalnokok s a magyar nyelv. Eszékéről írják, hogy ott számos horvát hivatalnok buzdogn tanolja a magyar nyelvet. Erre a ritka elhatározásra a megye ked-

velt alispánja birta a horvát ajku tisztviselőket. — Mintegy harmincketten tanulják a magyar nyelvet s köztük az első maga az alispán. Mindannyian naponként órákat vesznek a magyar nyelvtanból. Remélhető, hogy e dicseretes példa, — mely Horvátországban valóban ritkább a fehér hollónál — még több követőre fog találni.

Külföldi hírek. Az osztrák-magyar uralkodó Manu tábornoknak, Románia miniszterelnökének, az első osztályú vaskoronarendet adományozta. — A német császár a „Kreuzzeitung”-ot a királyi kastélyokból kitiltotta. — Döllinger Ignác, a német egyháztörténelem egyik legkiválóbb alakja, ki a pápai csalhatatlanság ellen oly heves és elkeseredett küzdelmet folytatott egész életén keresztül, Münchenben — 90 éves korában — elhunyt. — A spanyol gyermek- király egészségi állapotában javulás állott be. — Az angolportugál vizsály. London, jan. 11. A külügyi hivatal tegnap kapta meg Portugália válaszában távirati kivonatát, amelyet rögtön Salisbury kezéhez juttattak. A viszonválaszt állítólag csak az eredeti jegyzék megérkezésekor fogják megadni. A csatornai hajóraj utasítást nyert, hogy kedden Gibraltárról Szardiniába vitörölzson, hogy ott átteleljen. Ebből arra következtettek, hogy vizsály Anglia és Portugália között ki var egyenlítő. — Br. Rothschild Albert úzezer frtot adott át Taaffe gróf miniszterelnöknek a megszorult betegsegélyző pénztárak javára. — Az ősszeget nyomban rendeltetési helyére juttatták.

Csokonai-kör.

Debreczen, jan. 13.

A debreczeni felolvasó-kör pár nap mulva tudvalevőleg „Csokonai-kör”-re fog átalakulni. Ez irányban a munkálatok annyira előre-haladtak, hogy az alapszabály-tervezet teljesen készen van s az az átalakuló közgyűlés elé lesz terjeszthető. Az alapszabály-tervezet, mely ismét átdolgoztatott, következőleg hangzik:

I. Czim, pecsét, székhely.

1 §.

A debreczeni felolvasó-kör az 1890. évi január hó an tartott közgyűlés határozatával alapszabályait módosítja és eddigi czimét megváltoztatván, „Csokonai-kör” Debreczenben címzet vesz föl. Ez alkalommal első főelvül kimondatik, hogy a „Felolvasó-kör” eredeti alapító tagjainak jogai épségben fenntartatnak, s ök ugyanazon jogokban és előnyökben részesülnek, mint ezen alapszabályokban körülírt új alapító tagok.

2 §.

A kör pecsétje: Csokonai V. Mihály

S az ő elmúlt lantja készült Dörögni olyan éneket, Mely késő századok javára Hangzik — s dicsőség oszlopára Emeli őt a hála-kegy. Lehet, hogy véres árnya egy Szentséges titkot vitt magával, S a hang, mely az ő nemzetet Életre hívja, elveszett — S a nemzedék áldó szavával A kor dicserő hymnusá Sirjához nem jut el soha!

Puskín valószínűleg a saját sorsát sejtette, midőn a párbajban elesett ifju költőről ilyen rokonszenven írt. Egyáltalában a Lenszky alakja jobban hasonlít a Puskín egy-niségehez, mint az Anyéginé. Ugy tetszik, mintha Puskín Lenszkyben a saját ifju korát festette volna, a rajongások, a tiszta eszmények korát álmódta volna vissza. Az Anyégin alakja nem oly rokonszenves, hogy Puskint azonosítanunk lehetne vele, míg a Lenszky alakja — legalább főbb vonásaiban — Puskínra ráillik. Puskint is ugyanazon sors érte, mint Lenszkyt: ő is párbajban esett el. Az ő elmúlt lantja lett volna hivata arra, hogy „életre hívja az ő nemzetet,” az orosz, melynek nagy tömege még ma se ebredt annak tudatára, hogy szabadság nélkül nincsen élet! Lenszkyt eltemették, csaltl között, két összenőtt fenyő tövében áll karcsu emlék-ozlopa, alatta csermely folydogál. A sírmelek a következő feliratot viselte:

— „Itt nyugszik Lenszky Vladimir, Ki bátrak halálával mult ki, Ennyi és ennyi évet élt, Költő volt, s kora végét ért!”

Anyégin a párbaj után eldűnt azon környekről. Mit is keresett volna többé ottan?

Lenszky örült rajta, hogy Eugén elfogadta a kihívást, mert attól tartott, hogy Eugén csak tréfát űz belőle s ez önértétét nagyon sértette volna. Bár erősen feltette magában, hogy Olgához nem megy el a párbaj megtörténte előtt, este mégis Larinékhoz hajtatott. Olga szende arca, ártatlan mosolya, nyílt tekintete, melyben semmi színlelés nem volt, zavarba ejtette a költőt, mert belátta, hogy a féltékenykedésre semmi alapos oka nem volt. Szeszélyes és szórakozott volt egész este, de a készülődő párbajt nem említette, holott ha ezt tette volna, Tatjana bizonyára talál rá módot, hogy e párbajt — mely által ő is, huga is sokat veszthettek — megakadályozza.

A párbaj megtörtént. Lenszky — Eugén golyója által találtatva — halva maradt a küzdőterén.

— „Ott fekszik merev-mozdulatlan; Döbbsöt nyugodt és komoly A homlok, szive táján seb van, Honnan párolgó vére foly. S e szívből, mely most semmivé lett, Egy percz előtt pezsgett az élet, S bosszu, remény és szrelem Forrt benne tisztán, hevesen. S most olyan, mint az elhagyott lak, Hol rémes néma csend tanýáz, Sötét és pusztá lett a ház, Bezárva rajta minden ablak: Uróde eltűnt; de hova? Az Isten tudja! nincs nyoma!”

Bizonyára nagy kár a költő fuért, kit reményeinek hajnalán — apró semmiség miatt — ily szomorú vég ért, holott pályája talán dicső leendett.

— „Lehet, hogy a világ diszűl, Sőt tán üdvűl született,

areképe „Csokonai-kör 1890. Debrecen” körirattal.

3. §. Székhelye: Debreczen sz. kir. város. II. C a é l, é s e s z k ö z ö k.

4. §. A kör célja: szellemi központot létesíteni Debreczen művel. elemi részére; apólni a magyar irodalmat, tudományt és művészetet; buzdítólágnak hatni a kiváló irodalmi termékeknek közlése s terjesztése által az írói tehetségekre, elősegíteni azok műveinek megjelenését, előmozdítani a művelődést. Általában, de különösen fejleszteni a szép írási erők és közreműködni a város, annak közterei, utcai és környéke szépítésében. Végül Debreczen város halhatatlan nevű költőjére, annak úgy elrajzára, mint irodalmi működésére és műveire vonatkozó mindenemű adatok beszerzése, a homályban feledett körülmények felderítése, kiadatlán és ösmeretlen munkáinak kikutatása, kéziratának s minden reá vonatkozó tárgyaknak, emlékeknek összegyűjtése által a Csokonai-kultusz művelése.

5. §. A fentebbi célok megvalósítására és sikeres elérésére szolgáló eszközök: a. Ismeretterjesztő és szórakoztató felolvasások és előadások tartása, melyeken az egyesületi tagok, vagy más hazai jeles írók művei olvastatnak fel, illetve adatnak elő. b. Jutalomdíjak kitűzése magyar irodalmi pályamunkákra, melyek lehetőleg Debreczen város és vidékére vonatkoznak.

c. Estélyek, hangversenyek, műkedvelői előadások, esetleg kirándulások rendezése. d. A város és vidéke régészeti s történelmi emlékeinek különösen a Csokonai Vitéz Mihályra vonatkozó emlékeknek felkutatása s azok fentartásáról való intézkedés, esetleg Csokonai szoba alapítása és berendezése.

e. A kör működését feltüntető évkönyv kiadása. A kör céljai elérésére mint állandóan működő testület szakbizottságainak belátása szerint az egész éven át, de főként a téli hónapokban folytatja tevékenységét és összeköttetést tart fenn városunk más közművelődési intézményeivel.

A felolvasások, vagy előadások tárgya szabadon választható ugyan, azonban mindenki tartozik az általa választott tárgyat a választmányi szakbizottságnak előlegesen bejelenteni s annak jóváhagyását megvárni. De a napi politika pártkérdéseinek fejtegetése egészen ki van zárva.

III. A kör tagjai.

6. §. A kör tagja lehet minden férfi és nő egyaránt, ki a választmány által nem kifogásoltatik. A tagok tiszteletbeliek, alapítók és rendezők.

a. Tiszteletbeli tagok, kiket a választmány ajánlatára a közgyűlés, a nemzeti köznevelés, Debreczen város közigy. terén vagy a Csokonai-kör irányában szerzett érdemeikért ilyenekké megválaszt.

b. Alapítók, kik az egylet alapítókegyezkedésével s mindenkorra legalább 25 frttal járultak.

c. Rendes tagok, kik a kör pénztárába évenként 2 frt tagdíjat fizetnek. A tagsági minőség megszűnik elhalálozás és írásban bejelentett lemondás által.

d. Lemondás a bejelentést követő év jan. 1-től ment fel a tagsági kötelezettségek alól. IV. A tagok jogai és kötelezettségei.

7. §. a. Minden tag a felolvasások egész évi

folymára állandó belépti jegyet kap, valamint az évkönyvet is külön díj nélkül kapja. b. A kör minden férfi tagja szavazó, választó és választható tagja a közgyűlésnek. c. Indítványozási joga van, de tartozik indítványát a közgyűlést megelőző választmányi ülésre beterveztetni, mely ülésben az indítványozó is részt vehet.

d. A rendes tagok kötelesek a díjakat február utolsó napjáig befizetni. A fizetést nem teljesítők ellen a helybeli községi bíróság előtt történik az eljárás, melynek e részben való illetékessége alá magukat a tagok már aláírású ívvelk alávetik.

V. A kör szervezete.

8. §. A Csokonai-kör ügyeit vezetik és kezelik: a. a közgyűlés. b. a választmány, mely áll két szakbizottságból, u. m.

1. irodalmi szakosztály. 2. szépítési szakosztály. c. az elnök. d. az 1-ső és 2-od alelnök. e. a főtitkár és a két szakosztályi titkár. f. az ügyész. g. a pénztárnok.

VI. A közgyűlés.

9. §. Rendes közgyűlést évenként egyszer az év első negyedében tartatik, melyre minden tag külön meghívót kap. Azonban a választmány vagy 20 tag írásban beadott indítványára az elnök bármikor rendkívüli közgyűlést hívhat össze.

10. §. a. A közgyűlés titkos szavazással 3 évre választja az elnököt, alelnököket, főtitkárt, ügyészt, pénztárnokot és 30 választmányi tagot általános szótöbbséggel és évenként 3 számvizsgálót.

b. A választmány évi jelentését tárgyalja és elintézi; a felmentvény megadása felett határoz.

c. A közgyűléstől elvártatott megállapítja. d. A tagoknak a választmány által átadott indítványait tárgyalja.

e. A választmánytól felebbezett ügyekben végleg határoz.

f. Az alapszabályok módosításáról s a kör netaláni feloszlásáról határoz.

11. §. Érvényes határozat hozatalára a választmányon kívül 10 tag jelenléte kivantatik, ha ennél tag nem jönne össze, az elnök 15 nap alatt ismét összehívja a közgyűlést, a mikor az — tekintet nélkül a jelenlévők számára — határozatképes.

12. §. A határozatok általános szótöbbséggel hozatnak, de az alapszabályok módosításához a jelenlévő tagok kétharmadának szavazata szükséges.

VII. A választmány.

13. §. A választmányt ülésre az elnök hívja össze, kéthavonként egyszer, azonban rendkívüli időben is összehívhatja azt az elnök, ha ezt valamelyik szakbizottság, vagy általában valamely sürgős ügy kívánja.

14. §. Ha sem az elnök, sem a szakbizottságok élén álló alelnökök nem jelenhetnek meg az ülésen, a választmány esetéről esetre maga választ elnököt a jelenlévő választmányi tagok közül.

15. §. Megválasztja saját kebeléből a két szakbizottság tagjait. A felolvasások és társas összejövetelek ideje, rendje és helyisége fölött

határoz; általános ügyrendet készít; a szakosztályok jelentését tárgyalja; a kör pénztárkezelését s a kiadásokat elrendeli; a hozzá beadott indítványokat tárgyalja s véleménye kíséretében a közgyűlésre bétérszti; sürgősség esetében rendkívüli közgyűlésre összehívást rendelhet; a rendes közgyűlésre évi jelentést készít, melyben a költségelirányzatot javaslatba hozza, működéséről számot ad, s a pénztárnoknak a számvizsgálók által felülvizsgált számadatát bétérszti. Gyűléseinek jegyzőkönyvét a főtitkár vezeti.

16. §. Érvényes határozat hozatalára az elnök és a tisztségviselőkn kívül legalább hat választmányi tag jelenléte szükséges.

17. §. A választmány harmada minden évben kilép, még pedig az első és második év végén soroslat utján, azontal pedig a beumaradottak lépnek ki. De mind a kisorsoltak, mind a kilépettek újra megválaszthatók.

VIII. A szakbizottságok.

18. §. Az irodalmi szakbizottságot a választmány 20 tagja alkotja, az első alelnökkel élén, ez rendezi a felolvasásokat, társas összejöveteleket, estélyeket, intézkedik az évkönyv szerkesztéséről s a végbéli évkönyvszerkesztőt választ. Működéséről a választmányi ülésnek jelentést tesz, saját ügyeinek intézésére titkárt választ, ki a választmányi ülésen ezen bizottság ügyeinek előadja.

19. §. A szépítési szakbizottságot a választmány 10 tagja alkotja, a 2-od alelnökkel élén; saját körében mindent megtesz a szép írási erők fejlesztésére, e célból különösen idevágó felolvasásokat rendez, érintkezésbe lép a városi hatósággal és más testületekkel azon célból, hogy a város, ennek utcái és terei, üdülő és szórakozási helyei egészségügyi és szépészeti szempontból lehetőleg előbbre vitessenek. Működéséről a választmánynak jelentést tesz; ügyeinek intézésére titkárt választ, ki a választmányi ülésen ezen bizottság ügyeinek előadja.

IX. Tisztségviselők.

20. §. Az elnök hívja össze a közgyűléseket és a választmányi üléseket, azokban elnököl, a határozatokat kimondja s azoknak végrehajtása felett őrködik.

A választmány által elrendelt kiadásokat utalványozza; sürgős esetekben a választmány utólagos jóváhagyása mellett saját felelősségére is utalványozhat 25 forintig terjedő összeget.

A körnek törvényes képviselője, minden a kör nevében kiadott okmány aláír, a pénztárt is koronként megvizsgálja.

21. §. Az első alelnök az irodalmi szakosztálynak elnöke, a kör elnökének akadályoztatása esetén azt helyettesíti.

22. §. A második-alelnök a szépítési szakosztály elnöke, a 1-ső alelnök akadályoztatása esetén azt helyettesíti.

23. §. A főtitkár a közgyűlés és a választmányi gyűlések jegyzőkönyvét, kiadványait szerkeszti és aláírja, e gyűlésekre a meghívókat elkészíti, a kör iratát gondozza.

24. §. A szakosztályi titkárok működési körét ügyrendek szerint az illető szakosztályok alapítják meg.

25. §. Az ügyész a kört jogügyi tekintetben

képviseli; a jogügyi kérdésekben véleményűt ad, a pénzübeli követeléseket bíróság útján behajtja.

26. §. A pénztárnok a kör pénzeit felelősség mellett kezeli, a pénzeket az elnök utalványára beveszi és kiadja; pontos számadást vezet; a pénztár állásáról minden rendes választmányi ülésre jelentését írásban bétérszti, végül a rendes évi közgyűlést megelőző választmányi ülésre okmányokkal felszerelt számadását beadja.

X. Feloszlás.

27. §. A kör feloszlik, ha az e végbéli összehívott közgyűlésen a kör összes férfi tagjainak fele megjelene s a megjelentek 2/3-ada a feloszlást kívánja. — Ha azonban az első közgyűlésen a tagok kellő számban meg jelennek, az elnök 15 nap mulva új közgyűlést hív össze, mely tekintet nélkül a jelenlévők számára, határozatképes.

Ugyanezen közgyűlés határoz a felett is, hogy a kör vagyona minő közhasznu hasonló célra fordíttassék, s a kör irattárával mi történjék.

28. §.

Az esetben, ha az alapszabályokban meghatározott célt és eljárást illetőleg a kör hatáskörét meg nem tartja, a királyi kormány által, a mennyiben további működésének folytatása által az állam, vagy az egyleti tagok vagyoni értéke veszélyeztetnék, haladéktalanul felfüggesztetik. A felfüggesztés után elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest, végleg fel is oszlattatik, vagy esetleg az alapszabályok legpontosabb megtartására, különben való feloszlás terhe alatt köteleztetik.

HELYI HÍREK.

Lapunkról.

A „Debreczeni Ellenőr” szombati számában meleg czikkben üdvözli a szerkesztőségünkben történt változást. Czikkéből, miután a tanusított kollegialitást köszönve, tisztán mondanánk, közzöljük a következő részt: „Laptársunknak a „Debreczen”-nek szerkesztésében beállott válság, egy pár napi vajadás után véget ért. Ez nem ridiculus mus született, — hanem egy olyan szerkesztőség, melyet a társadalmi szempontokat tekintve, pártkülönbség nélkül mindnyájan üdvözölhetünk. A szerkesztőség három tagból áll, fő szerkesztő S z i n a y Gyula, Hajdúvármegye volt tiszti ügyésze, szerkesztő: K ó s a Barna, az eddigi segédszerkesztő, s főmunkatárs Dr. B a k o n y i Samu ismert fiatal ügyvéd.

Mindenesetre olyan emberek, akiknek már multjukt tekintve is — súlyuk van a társadalmi téren — s szavuknak a közönség befolyást kell, hogy tulajdonitson — mert, hogy az a szó, ha társadalmi kérdésekben vetetik a latba, hogy nem önzésből, — nem kislelkűségből, nem kicsinyes érdekekből vetetik oda — arra garancziát nyujt tisztesség multjuk, mely fehér lapként áll a közönség előtt.

Hisszük, hogy vállvetve fogunk haladhatni — s a hol a közönségnek, a társadalmi érdekeknek, a saját támogatására lesz szüksége — mindketten ott leszünk s valamint minket eddig sem vezetett a társadalmi kérdések megoldásában önérdék — úgy hisszük, hogy ezentul laptársunkat sem fogja vezetni — s a hol nem politikai cél, politikai eszméért kell küzdeni — ott szabadon hianunk, hogy együtt fogunk küzdeni. Mert a szerkesztőségnek ma megjelenendő programja politikai elvek szempontjából bármint lehet, bármennyire is más jelszavak alatt kezdi meg a po-

A lelkes leánya.

— Regény. — Irta: V. Gáál Karolina. (Folytatás.)

A gróf lerázta Ödön kezét a magáról és sötéten mondá: — Vigye kezét, ne illessen, olyan az nekem, min ha parázs egetne. Igen, tudjon meg, mindezt, boldogtalan, hogy a nő hűtelen volt, kit kastélyamban ornóvó tevék, egy barátom figyelmeztetett rá s meg is szerestem a bizonyosságot. Ó, igen, ön méltatlanul viseli nevem, jogtalanul tapossa termeim szőnyegét s ha őseim tudnák, hogy ön, csupán becsteltem fényének, hirtve meg fentartásának megőrzésül tartom a világ előtt fiamnak s neveltetem vagyonomból mint gyermekemet, míg a szenyfóltot anyja a sirba vitte s keblemben egy lámgó poklót hagyott, oh őseim mit mondanak?! Igen, ezért hangzik úgy végrendeletem, ezért nem szabad önnek megőszülni soha és halála esetére is kész a rendelkezés, hová megy összes vagyonunk.

Ödön rég visszült a támlányba, félkezét térdére, félkezét hevesen verő szívére nyomá; halottápadtá vált arca, míg szeméit vad és irtózt tekintettel szegezte a beszélőre, ki végzett szavai után mindkét kezével befődő arcát és zokogott, mint egy gyermek.

Ez ősz ember zokogása tartá vissza Ödönt, hogy kitörve, ellene ne rohanjon, s kényszerítse, elhallgatni. Hallgattak is az öreg nyilatkozata után néhány percig; az alatt iszonyu kérdés dulta Ödön férfias keblét. Most átértette, feifogta azon hidegséget, melylyel atyja őt eltávolította magától és soha se szeretete.

Érté most a családésé modorát, mert tudta már, hogy Léonárd sokszori engedelmessége, Ludmilla gunyos szavai a kis gróf irányában, miad ennek voltak jelei. Ó a csa-

lád eliteltje, az ősek méltatlan, jogtalan utó dául tekintetvén, megfosztatott minden boldogságtól. Egyszerre sújtá az öreg gróf az ő általa annyira tisztelt, siratott anyja emlékének beszonyezásával, s a mélység szelére állítá, s magára hagyva, hogy beleugorjék, vagy elég erős, elég szemtelen legyen egy helyt bitorolni, hová ő nem illett, csak turett, hogy a fényes grófi név tisztán enyészszék el.

Alig tudott magához térni iszonyu meglepetéséből! azt vélte elsőben, legjobb lenne e perczen véget vetni ily nyomorult helyzetének. És előtte volt egy összetört öreg ember, sirva, saját gyalázatát neki bevallva s lelkéből örökre kitaszítatva.

Felállt helyéről és csaknem remegő hangon kérdé:

— Gróf ur, sejtje-e, mi ment végbe e perczekben lelkemben?

— Igen, sejttem sőt tudom Hagyja még hozzá tennem, hogy f a j ö n t g y l ö n ö m.

— Ezen szava örüllte tehetne — kiáltá Ödön, — engem ki mindig reméltem, hogy atyám szívét szeretetre bírom egykor irányomban! Az egre, meg van ön győződve, hogy azon nő, kit mátol fogva nem akarok anyámnak nevezni, míg emléke tisztán nem áll előttem, hogy azon nő valóban hűtelen és ön megvetésére méltó volt?

— Igen, meg vagyok győződve. Elég időm volt ravaszgató tanulmányozhatni.

— S ki volt azon nyomorult — kérdé kitörő indulattal Ödön — kit ön atyámnak hisz? Nevezze meg őt nekem, mondja hol találhatom fel, hogy egyedül r a j t a bosszúhassam meg multam, jelenem s jövőm összes kínait!

— Azt nem tesztem — mondá gyengült hangon a gróf — nem akarom ktenni; megtiltom önnek ez ügyben lépéseket tenni, midőn az egyedüli czéлом, hogy őseim fényes neve

ne legyen elhomályosítva. Ennek hoztam áldozatot, megtört szívvel, s ennek fog ön is áldozatot hozni, ha százszor mégtörnék is szíve bele.

— Oh, méltóságos gróf, rosszul itéli meg gyámfiát; istenem, ha már így kell neveznem magamat, nem, ez még sem, egy nyomorult vagyok e perczekben, ki szüleinek nevét sem ismeri és gyalázatos könnyelműségűkért lakol. Azt hiszi ön, hogy ártve, felfogva borzasztó helyzetemet, tudnék ez ősek fészkében nyugton és szegény nélkül élni? tudnám a Szentgyörgyi nevet viselni többé? nem százszor is nem! kívánom, kényszeritem, nevezze meg, ki lételem adá, s mondja meg, hol keressenem!

— Mit se mondok többet esztelen, — dörgé tőle nem várt erélyes hangon az öreg gróf. Nem ad hálát isteneknek, hogy itt el-lűröm, mint gyöngéd apa, vagyont adok keze alá elteho-száig, tehát vele mindent, az egyen kívül, hogy megőszüljön s nevét valakivel viseltesse.

— Köszönöm gróf ur, — de minden ajánlatát visszautasítom; ha ön meg nem mondja, ki volt ama férfi, majd megmondják mások.

— Mily szemtelenség! — En őnt tébolydába vitetem, ha nem hallgat mind-ezekről.

— Engem tébolydába? — Iszonynal kérdé az ifju ember s rámereszté ijedt tekintetét az öreg grófra.

— Igen oda! — kiált ez — és örökre is ott marad. A pénz, hahaha, mindent megtehet.

— De azt még sem tehetné meg, — felelt Ödön hozzábajolva — hogy a lelkiismeret elhallgattassa, mely azt kiáltja éjjel és nappal, talán igaztalanul tettél ember és megöltél két ártatlant, az anyát és fiút! Megosztád magad a boldogságtól, mit az alkotó

ügyi kérdésekben véleményét követeléseket bíróság útján

26. §. ... köztársasági pénzeket az elnök utalvára ...

Felozslás. 27. §. ... a kör pénzeit felelősség ...

28. §. ... az alapszabályokban megjelölt ...

29. §. ... az alapszabályokban megjelölt ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

ELYI HÍREK.

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

Lapunkról. ... Debreczeni Ellenőr ...

litikái harcokat — programmja a társadalmi elveket illetően csak az lehet a mi ...

Es így bár ellentétes politikai elvek s eszmék ...

— Ez a mi programunk is, s hisszük hogy ...

Carneval panasza. Interview.

Tegnap kihallgatásra jelentkeztem a csörgő ...

— Nos kedves barátom, hát miben fúrad ?

— Csak ki vele, biztatott jószívűleg ...

— Fenség! Nagylelkűsége egészen meghat ...

— Biz' én fenség szeretném tudni, hogy milyen lesz ...

Carneval herceg nagy szemeket meresztett ...

— Héj valaki kiáltott a herceg egy ...

— Hátrább az agarakkal fenség a felség előtt!

— Leszámolás. Vég Sámuel a „Debr. Ellenőr” ...

— „Nyilatkozat — a „Debr. Ell.” szombati ...

— „Nem látja, ez nem interviú volt, hanem nekik ...

— Tavozni azonnal? — kérde mintegy öntudatlanul ...

— Nem, nem, — kiáltá az öreg gróf — nem fog innen távozni!

— A gróf kastély parkja, mint említők, nagy csinnal ...

— Most is ott habralt szép virágai közt, látta, hogy a kertbe ...

— Istene, — sohajta a kertész utána bámulva ...

— Elindult, de a gróf ismét visszatartá egy szavával ...

— Alkalmazkodni fogok mindig tehetem! — felelt sótéven ...

— Alkalmazkodni fogok mindig tehetem! — felelt sótéven ...

czért, baktort, kucsbert, papot, kántort, harangozót stb. — Tetszik érteni? ...

— Igaz, igaz! mondta Carneval herceg. — Mindig elfelejttem, hogy a 19-ik század végén ...

— Jól van tehát beszélnek igen ... ön azt kérdezte, hogy milyen szézónra van kilátásom. ...

— Az én fenség! — adogtam elfehéredve. Ez a ...

— Óbitansága! — toporzékolt Carneval hg. Hogy most kellett megjelennie egész Európában!

— Igenis fenség! Nekem is volt szerencsém Óbitansága — akarom mondani önagsága ...

— Tessék uram — folytatta a herceg — egész Európa fekvő beteg. Aztán legyen az embernek ...

— Héj valaki kiáltott a herceg egy mellékterembe, a dominómat, mert fázom!

— Ő fenségének összevaczogtak a fogai. Ekkor kinyit a ...

— Hátrább az agarakkal fenség a felség előtt!

— Leszámolás. Vég Sámuel a „Debr. Ellenőr” f. évi ...

— „Nyilatkozat — a „Debr. Ell.” szombati ...

— „Nem látja, ez nem interviú volt, hanem nekik ...

— Tavozni azonnal? — kérde mintegy öntudatlanul ...

— Nem, nem, — kiáltá az öreg gróf — nem fog innen távozni!

— A gróf kastély parkja, mint említők, nagy csinnal ...

— Most is ott habralt szép virágai közt, látta, hogy a kertbe ...

— Istene, — sohajta a kertész utána bámulva ...

— Elindult, de a gróf ismét visszatartá egy szavával ...

— Alkalmazkodni fogok mindig tehetem! — felelt sótéven ...

— Alkalmazkodni fogok mindig tehetem! — felelt sótéven ...

volna ez, sőt igen is helyeseltük és helyeseltük ezen ...

— Fődolgozó ez eléggé meg van világozva. A ...

— Részvétel értesülünk — nagyobb mérvű gyöngéltetés ...

— Színház. Szombaton este a „Kis herceg” ...

— P. Márkus Emília asszony fellépte iránt nem várt ...

— A kulcs. Nagy kerek fekete szemű volt a gyöngyöm ...

— A biztos ur valami részeges vén csavargóval bajlódott ...

— Enek a kezdetnek, hogy ime, már az adreszt is tudja ...

— Nagyon szép kis szobám van. Aztán két kulcsa van ...

— Ah! Mi az! — Elvesztett az egyik kulcsom ...

— Elvesztett az egyik kulcsom ... szegegi a leánya ...

— Hm ... a biztos belátja, hogy ez nagy baj ...

— De nini! Milyen zavarba jön erre a kis leány!

— No, mert azt okvetlenül meg kell ám mondania ...

— Nagysokára suttogja el a feleletét a valómásra ...

— Hát nem én vesztettem el biztos ur ... nem volt nálam ...

— Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

alapszabályok módosítása tárgyában közgyűlést tart ...

* Tánctvitalom. A helybeli torna egylet által ...

* Temetés. Néh. Lovassy Szakáll Sándor elhunyt ...

* Részvétel értesülünk — nagyobb mérvű gyöngéltetés ...

* Színház. Szombaton este a „Kis herceg” ...

* P. Márkus Emília asszony fellépte iránt nem várt ...

* A kulcs. Nagy kerek fekete szemű volt a gyöngyöm ...

* A biztos ur valami részeges vén csavargóval bajlódott ...

* Enek a kezdetnek, hogy ime, már az adreszt is tudja ...

* Nagyon szép kis szobám van. Aztán két kulcsa van ...

* Ah! Mi az! — Elvesztett az egyik kulcsom ...

* Elvesztett az egyik kulcsom ... szegegi a leánya ...

* Hm ... a biztos belátja, hogy ez nagy baj ...

* De nini! Milyen zavarba jön erre a kis leány!

* No, mert azt okvetlenül meg kell ám mondania ...

* Nagysokára suttogja el a feleletét a valómásra ...

* Hát nem én vesztettem el biztos ur ... nem volt nálam ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

* Közyüllés A debreczeni izrelita hitközség 1890. január ...

